

οἱ Δικαιόπολις οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀλλὰ
ἐν τοῖς ἄγροῖς οἰκεῖ

οἱ Δικαιόπολις

Ο ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ (α)

Ο Δικαιόπολις Ἀθηναῖος ἐστιν οίκει δὲ
ο Δικαιόπολις οὐκ ἐν ταῖς Ἀθήναις ἀλλὰ
ἐν τοῖς ἀγροῖς· αὐτουργός γάρ ἐστιν.

Γεωργεῖ οὖν τὸν κλῆρον καὶ πονεῖ ἐν
5 τοῖς ἀγροῖς. Χαλεπὸς δέ ἐστιν ὁ βίος· ὁ
γὰρ κλῆρός ἐστι μῖκρος, μακρός δὲ ὁ πόνος.

Ο Δικαιόπολις αὐτουργός
ἐστιν· φέρει δὲ τὸν μόσχον.

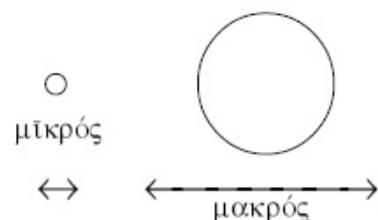
Ἀθηναῖος < Ἀθῆναι
ἐστιν
οίκει

Ἀθῆναι
A
A ἐν ταῖς
Ἀθήναις ἐστίν

ἀγρός	ἀγρός
A	
ἀγρός	ἀγρός

A ἐν τοῖς
ἀγροῖς ἐστίν

ὁ κλῆρος

ὁ κλῆρος ἐστι μῖκρος
ὁ Δ. γεωργεῖ τὸν κλῆρον
ὅ... -ος
τὸν... -ον

ὁ πόνος < πονεῖ

ἐστι(ν) *es, está*
οίκει *vive, habita*
δέ *y, pero*
οὖ, οὔκ, οὐχ *no*
ἀλλά *pero, sino*
ὁ ἀγρός *campo*
ὁ αὐτουργός *campesino*

γάρ *pues, porque*
γεωργεῖ *cultiva*
οὖν *ciertamente, por tanto, así pues*
καί *y, también*
πονεῖ *trabaja*
χαλεπός *duro, difícil*
ὁ βίος *vida*

ό Δ. στενάζει

ό σῖτος

πολὺς σῖτος

οὐ πολὺν σῖτον παρέχει

ἄνθρωπος

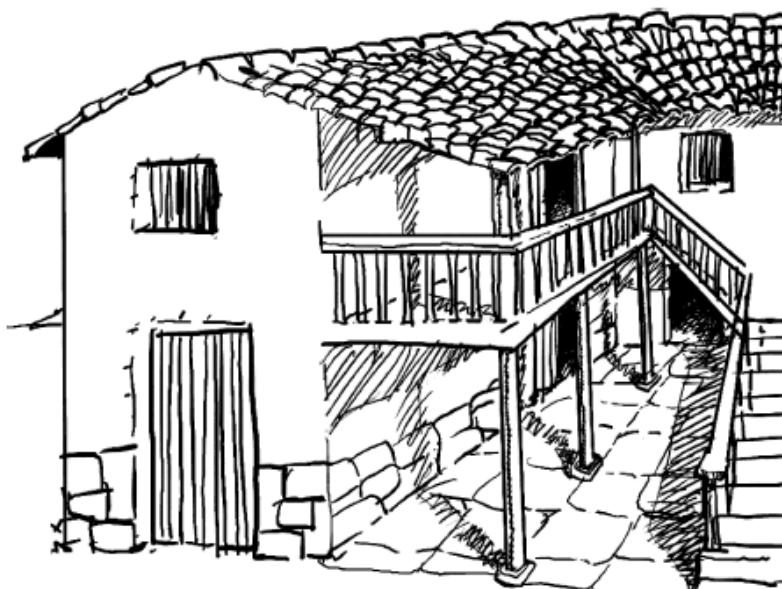

ἄνθρωπος
ἰσχυρός

οὐ οἶκος

οὐ Δικαιόπολις φιλεῖ τὸν οἶκον

Ἄει οὖν πονεῖ ὁ Δικαιόπολις καὶ πολλάκις στενάζει καὶ λέγει «Ω Ζεῦ, χαλεπός ἐστιν ὁ βίος· ἀπέραντος γάρ ἐστιν ὁ πόνος, μικρὸς δὲ ὁ κλῆρος καὶ οὐ πολὺν σῖτον παρέχει.» Ἀλλὰ ίσχυρός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἄοκνος· πολλάκις οὖν χαίρει· ἐλεύθερος γάρ ἐστι καὶ αὐτουργός· φιλεῖ δὲ τὸν οἶκον. Καλὸς γάρ ἐστιν ὁ κλῆρος καὶ σῖτον παρέχει οὐ πολὺν ἀλλὰ ίκανόν.

ἀεί *siempre*
πολλάκις *a menudo, muchas veces*
λέγει *dice*
ὦ Ζεῦ *yo! Zeus!*
ἀπέραντος *infinito, sin fin*
παρέχει *da, proporciona*

ἄοκνος *activo, diligente*
χαίρει *se alegra, está contento*
ἐλεύθερος *libre*
φιλεῖ *ama*
ἰσχυρός *fuerte*
καλός *bello, bonito*
ικανός *bastante, suficiente*

Ο ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ (β)

‘Ο Δικαιόπολις ἐν τῷ ἀγρῷ πονεῖ· τὸν γὰρ ἀγρὸν σκάπτει. Μακρός ἐστιν ὁ πόνος καὶ χαλεπός· τοὺς γὰρ λίθους ἐκ τοῦ ἀγροῦ φέρει. Μέγαν λίθον αἴρει καὶ φέρει πρὸς τὸ ἔρμα.

ὁ Δ. τοὺς λίθους ἐκ τοῦ ἀγροῦ φέρει

ὁ Δ. μέγαν λίθον αἴρει

ὁ Δ. τὸν λίθον φέρει πρὸς τὸ ἔρμα

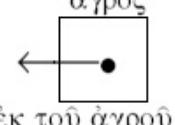
‘Ο Δικαιόπολις μέγαν λίθον αἴρει καὶ ἐκ τοῦ ἀγροῦ φέρει.

ὁ Δ. τὸν ἀγρὸν σκάπτει

ὁ λίθος

ἐκ τοῦ ἀγροῦ

πρὸς

μέγας ↔ μικρός

τοὺς... λίθους *las piedras*

Ίσχυρός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ἀλλὰ πολὺν χρόνον πονεῖ καὶ μάλα κάμνει. Φλέγει γὰρ ὁ ἥλιος καὶ κατατρίβει αὐτόν. Καθίζει οὖν ὑπὸ τῷ δένδρῳ καὶ ἡσυχάζει 25 οὐ πολὺν χρόνον. Δι’ ὅλιγου γὰρ ἐπαίρει ἔαυτὸν καὶ πονεῖ. Τέλος δὲ καταδύνει ὁ ἥλιος. Οὐκέτι οὖν πονεῖ ὁ Δικαιόπολις ἀλλὰ πρὸς τὸν οἶκον βαδίζει.

Ο ΟΙΚΟΣ

‘Ο οἶκος μīκρός ἐστιν, ἀλλὰ καλός. Ὁ 30 οὖν ἄνθρωπος τὸν οἶκον φιλεῖ. Ἐν τῷ ἀγρῷ ὁ πόνος χαλεπός ἐστιν, καὶ ὁ Δικαιόπολις ἀεὶ μάλα κάμνει. Μīκρὸς γάρ ἐστιν ὁ ἀγρός, μακρὸς δὲ ὁ πόνος. Σκάπτει γὰρ τὸν ἀγρὸν ὁ ἄνθρωπος καὶ πονεῖ 35 πολὺν χρόνον. Ἐν δὲ τῷ οἴκῳ ἡσυχάζει, καὶ οὐκέτι πονεῖ. Ἐν οὖν τῷ οἴκῳ οὖν ὁ Δικαιόπολις χαίρει.

οἱ χρόνοις *tiempo*
 μάλα *muuy, mucho*
 κάμνει *se cansa, está cansado*
 φλέγει *quema, abrasa*
 κατατρίβει *agota, rinde*

αὐτόν *lo, a él*
 ἡσυχάζει *reposa, descansa*
 δι’ ὅλιγου *al poco tiempo, pronto*
 ἔαυτόν *se, a sí mismo*
 τέλος *finalmente*
 οὐκέτι *ya no*